សំណើប្រជាមតិ

32 វិភាគទានខាងនយោបាយ តាមរយៈការកាត់ពីប្រាក់ខែ។ វិភាគទានទៅឲ្យបេក្ខជន។ លក្ខន្តិកៈផ្ដួចផ្ដើម។

ចំណងជើង និងសេចក្ដីសង្ខេប **រៀបចំដោយអគ្គមេធាវី**

វិភាគទានខាងនយោបាយ តាមរយៈការកាត់ពីប្រាក់ខែ។ វិភាគទានចំពោះបេក្ខជន។ លក្ខន្តិកៈផ្ដួចផ្ដើម។

- ដាក់កំរិតដល់សហជីព ពីការប្រើថវិកាកាត់ពីប្រាក់ខែ សំរាប់គោលបំណងនយោបាយ។ អនុវត្តទៅលើកំរិតការប្រើដូចគ្នា ចំពោះការកាត់ប្រាក់ខែបើសិនមាន កាត់ដោយសារជីវកម្មឬអ្នកម៉ៅការឲ្យរដ្ឋាភិបាល។
- អនុញ្ញាតឲ្យនិយោជិកធ្វើវិភាគទានដោយស្ម័គ្រចិត្ត ទៅឲ្យគណកម្មាធិការនិយោជក-ឧបត្ថម្ភ ឬសហជីព បើសិនបានអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សររៀងរាល់ឆ្នាំ។
- ហាមឃាត់សហជីព និងសារជីវកម្ម ធ្វើវិភាគទានដោយផ្ទាល់ ឬមិនដោយផ្ទាល់ ទៅឲ្យបេក្ខជន និងគណកម្មាធិការ ត្រួតត្រាបេក្ខជន។
- ការចំណាយផ្សេងៗទៀតខាងនយោបាយ នៅតែមិនកំរិត រួមទាំងការចំណាយនៃសារជីវកម្ម ដែលមានចេញពីធនធាន មិនបានកំរិតដោយការហាមឃាត់នៃការកាត់ពីប្រាក់ខែ។
- កំរិតដល់អ្នកម៉ៅការឲ្យរដ្ឋាភិបាលធ្វើវិភាគទានដើម្បីជ្រើសរើសនាយកឬគណៈកម្មាធិការត្រួតត្រានាយក។

សេចក្ដីសង្ខេបនៃអ្នកវិភាគនីតិបញ្ញត្តិ ប្រមាណនូវឥទ្ធិពលហិរញ្ញវត្ថុទូទាត់រួចរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន ៖

- ការចំណាយបានកើនឡើង ចំពោះរដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន—អាចនឹងហួសពី $1 លានជាប្រចាំឆ្នាំ—ដើម្បីប្រតិបត្តិ និងប្រព្រឹត្តតាមសេចក្ដីដំរូវរបស់វិធានការ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

សាវតារ

ច្បាប់កំណែទម្រង់នយោបាយ។ ច្បាប់កំណែទម្រង់នយោបាយរបស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ឆ្នាំ 1974 ជាការផ្ដួចផ្ដើមមួយដែលត្រូវបានសម្របសម្រួលដោយអ្នកបោះឆ្នោត ដែលបានបង្កើតដោយច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុការឃោសនា និងច្បាប់ប្រកាសផ្សាយរបស់រដ្ឋ។ ច្បាប់នេះ អនុវត្តចំពោះបេក្ខជនរដ្ឋ និងមូលដ្ឋាន វិធានការ និងមន្ត្រីបោះឆ្នោត ប៉ុន្តែមិនអនុវត្តចំពោះបេក្ខជន ឬមន្ត្រីសហព័ន្ធទេ។ គណៈកម្មការអនុវត្តនយោបាយយុត្តិធម៌របស់រដ្ឋ (FPPC) (1) ប្រតិបត្តិតម្រូវការនៃច្បាប់ រួមជាមួយការស៊ើបអង្កេតលើការបំពានងាយៗ និង (2) ផ្ដល់ការណែនាំរដ្ឋបាលទៅសាធារណៈជនដោយការចេញនូវ ការណែនាំ និងគំនិតដែលទាក់ទងនឹងការបកស្រាយនៃច្បាប់របស់គណៈកម្មការអនុវត្តនយោបាយយុត្តិធម៌។

ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ឃោសនាមូលដ្ឋាន។ បន្ថែមទៅលើតម្រូវការដែលបានបង្កើតឡើងដោយច្បាប់ រដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋានមួយចំនួនមានតម្រូវការហិរញ្ញវត្ថុឃោសនា និងការចេញផ្សាយសម្រាប់បេក្ខជនមូលដ្ឋាន វិធានការបោះឆ្នោត និងមន្ត្រី។ បទបញ្ញត្តិទាំងនេះត្រូវបានបង្កើត និងប្រតិបត្តិដោយរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន។

ការចំណាយខាងនយោបាយ។ បុគ្គល ក្រុម និងអាជីវកម្មជាច្រើនចំណាយថវិកាដើម្បីគាំទ្រ ឬប្រឆាំងនឹងបេក្ខជនរដ្ឋ និងមូលដ្ឋាន ឬវិធានការបោះឆ្នោត។ ការចំណាយខាងនយោបាយនេះអាចមានទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា រួមមានការធ្វើវិភាគទានថវិកាទៅដល់បេក្ខជន ឬគណៈកម្មាធិការ ការធ្វើវិភាគទានសេវាកម្មចំពោះការឃោសនា និងការបង្កើតការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មដើម្បីទំនាក់ ទំនងនូវគំនិត។ នៅក្រោមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុឃោសនារបស់រដ្ឋ ការចំណាយខាងនយោបាយមានបីប្រភេទ៖

- ***វិភាគទានខាងនយោបាយ។*** ជាទូទៅពាក្យ "វិភាគទាន" នយោបាយរួមមាន ការផ្ដល់ថវិកា របស់របរ ឬសេវាកម្ម (1) ដោយផ្ទាល់ទៅបេក្ខជន (2) តាមសំណើរបស់បេក្ខជន ឬ (3) ទៅគណៈកម្មាធិការដែលប្រើប្រាស់ធនធានទាំងនេះដើម្បីគាំទ្រ ឬប្រឆាំងនឹងបេក្ខជន ឬវិធានការឆ្នោត។ ច្បាប់បច្ចុប្បន្នកំណត់ចំនួននៃវិភាគទានខាងនយោបាយថា បុគ្គល ក្រុម និងអាជីវកម្មអាចផ្ដល់ទៅបេក្ខជនរដ្ឋ (ឬទៅគណៈកម្មាធិការដែលផ្ដល់ថវិកាទៅបេក្ខជនរដ្ឋ)។ ជាក់ស្ដែង នៅឆ្នាំ 2012 បុគ្គល ក្រុម ឬអាជីវកម្មអាចធ្វើ វិភាគទានបានរហូតដល់ $26,000 ដុល្លារ ចំពោះបេក្ខជនម្នាក់ សម្រាប់អភិបាលរដ្ឋ និងរហូតដល់ $3,900 ដុល្លារចំពោះបេក្ខជនម្នាក់សម្រាប់ការិយាល័យនិតិបញ្ញត្តិ។ លើសពីនេះច្បាប់បច្ចុប្បន្នត្រូវការវិភាគទានខាងនយោបាយដើម្បីផ្សព្វផ្សាយទៅដល់មន្ត្រីបោះឆ្នោតរដ្ឋ ឬមូលដ្ឋាន។
- ***ការចំណាយឯករាជ្យ។*** ជាទូទៅ ប្រាក់ដែលបានចំណាយដើម្បីទំនាក់ទំនងការគាំទ្រ ឬការប្រឆាំងរបស់បេក្ខជន ឬវិធានការឆ្នោតត្រូវបានចាត់ទុកជាការចំណាយឯករាជ្យ ប្រសិនបើមូលនិធិត្រូវបានចំណាយតាមមធ្យោបាយដែលមិនបានសម្របសម្រួលជាមួយ (1) បេក្ខជន ឬ (2) គណៈកម្មាធិការដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីគាំទ្រ ឬប្រឆាំងនឹង បេក្ខជន ឬវិធានការឆ្នោត។ ជាក់ស្ដែង ការបង្កើតការផ្សព្វផ្សាយតាម ទូរទស្សន៍ដើម្បីជំរុញអ្នកបោះឆ្នោតឲ្យ "បោះឆ្នោតសំរាប់" បេក្ខជនគឺជាការចំណាយឯករាជ្យ ប្រសិនបើការផ្សព្វផ្សាយត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមិនបានសម្របសម្រួលជាមួយនឹងការឃោសនារបស់បេក្ខជន។ ច្បាប់បច្ចុប្បន្នមិនកំណត់ចំនួននៃថវិការបស់បុគ្គល ក្រុម និងអាជីវកម្មទេ ប៉ុន្តែអាចចំណាយលើការចំណាយឯករាជ្យ។ ប៉ុន្តែ ការចំណាយទាំងនេះត្រូវតែបានបង្ហាញទៅដល់មន្ត្រីបោះឆ្នោត។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

- ***ការចំណាយខាងនយោបាយផ្សេងទៀត។*** ការចំណាយខាងនយោបាយខ្លះគឺមិនត្រូវបានគិតថាការចូលវិភាគទានខាង នយោបាយ ឬ ការចំណាយឯករាជ្យទេ។ ប្រភេទដ៏ទូលាយនេះ រួមមាន "ទំនាក់ទំនងសមាជិក" -ការចំណាយដោយអង្គការ មួយដើម្បីទាក់ទងការគាំទ្រខាងនយោបាយចំពោះសមាជិក និយោជក ឬអ្នកពាក់ព័ន្ធរបស់ខ្លួន។ ការចំណាយនេះមិនត្រូវ បានកំណត់ដោយច្បាប់របស់រដ្ឋ និងមិនចាំបាច់បង្ហាញទៅមន្ត្រីបោះឆ្នោតឡើយ។

ការកាត់ប្រាក់ខែ។ នៅក្រោមលក្ខខណ្ឌកំណត់ និយោជកអាច ដកលុយពីប្រាក់បៀវត្សរ៍របស់និយោជិក។ ថវិកាដែលបានដក ត្រូវបានគេហៅថា "ការកាត់ប្រាក់ខែ។" ការកាត់ប្រាក់ខែទូទៅ មួយចំនួនរួមមានការកាត់សំរាប់សុវត្ថិភាពសង្គម (Social Security) ពន្ធប្រាក់ចំណូល គំរោងសុខាភិបាល និង ការបរិច្ចាគ សប្បុរសធម៌ដោយស្ម័គ្រចិត្ត។

ប្រាក់បង់និងកំរៃឈ្នួលសំរាប់សហជីព។ និយោជិកក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ប្រមាណ 2.5 លាននាក់ត្រូវបានតំណាងដោយសហជីព ពលកម្ម។ សហជីពតំណាងកម្មករនៅក្នុងដំណើរការចរចារួម ដែលក្នុងនោះពួកគេចរចានូវលក្ខខណ្ឌនិងស្ថានភាពការងារជា មួយនឹងនិយោជក។ ជាទូទៅសហជីពបង់លុយសំរាប់សកម្ម ភាពរបស់ពួកគេជាមួយនឹងថវិកាដែលរៃបានពី (1) ប្រាក់កំណត់ ដែលបង់ដោយសមាជិកសហជីព និង (2) ប្រាក់កំរៃឈ្នួល សំរាប់ភាគលាភស្មើគ្នាដែលបង់ដោយសមាជិកដែលមិនមែនជា សហជីព ហើយដែលសហជីពតំណាងនៅក្នុងដំណើរការចរចា រួម។ ក្នុងករណីជាច្រើន និយោជកទាំងឡាយកាត់ជាស្វ័យប្រវត្តិនូវបាក្រុំបង់និងកំរៃឈ្នួល ទាំងនេះពីបាក្រុំបៀវត្សរ៍របស់និយោជិកពួកគេនិងផ្ទេរលុយទៅឲ្យ សហជីព។

ការកាត់ប្រាក់ខែដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ការចំណាយខាងនយោបាយ។ សហជីពជាច្រើនប្រើផ្នែកខ្លះនៃថវិកាដែលពួកគេទទួលបានពីការកាត់ប្រាក់ខែដើម្បីគាំទ្រសកម្មភាពនានាដែលមិនទាក់ទងដោយផ្ទាល់នឹង ដំណើរការចរចារួម។ ការចំណាយទាំងនេះអាចរួមមានការចូលវិភាគ ទានខាងនយោបាយ និងការចំណាយឯករាជ្យទេ - ព្រមទាំងការចំណាយដើម្បីទាក់ទងការយល់ឃើញខាងនយោបាយទៅកាន់សមាជិកសហជីព។ សមាជិកដែលមិនមែនជាសហជីពអាចដកខ្លួនចេញពី ការដែលបាក្រុំកំរៃឈ្នួលសំរាប់ភាគលាភស្មើគ្នា ត្រូវបានប្រើសំរាប់បង់ ការចំណាយខាងនយោបាយនេះ និងការចំណាយផ្សេងទៀតដែលមិន ទាក់ទងនឹងការចរចារួម។ ក្រៅពីសហជីពមានអង្គការពីរ បីដែរដែល បច្ចុប្បន្នប្រើប្រាស់ការកាត់បាក្រុំខែដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ការចំណាយខាងនយោបាយនៅក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

វិធានការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុឃោសនារដ្ឋដើម្បីដាក់កម្រិតការចំណាយយុទ្ធនាការរដ្ឋ និងមូលដ្ឋានតាមរយៈ៖

- សហជីពពលករវិស័យសាធារណៈ និងឯកជន។
- សាជីវកម្ម។
- អ្នកម៉ៅការឲ្យរដ្ឋាភិបាល។

លក្ខខណ្ឌទាំងនេះមិនប៉ះពាល់ដល់ការចំណាយលើការឃោសនាសម្រាប់ការិយាល័យសហព័ន្ធដូចជា ប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិកនិងសមាជិកសភាទេ។

ហាមឃាត់ការប្រើបាស្រ់នៃការកាត់ប្រាក់ខែចំពោះការចំណាយហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់គោលបំណងខាងនយោបាយ។ វិធានការទប់ស្កាត់សហជីព សាជីវកម្ម អ្នកម៉ៅការរដ្ឋាភិបាល និងនិយោជករដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋានពីការចំណាយថវិកាដែលបានកាត់ពីបាក្រុំបៀវត្សរ៍របស់និយោជកសម្រាប់ "គោលបំណងខាងនយោបាយ។" នៅក្រោមវិធានការពាក្យនេះនឹងបូករួមទាំងវិភាគទានខាងនយោបាយ ការចំណាយឯករាជ្យការទំនាក់ទំនងរបស់សមាជិកដែលទាក់ទងនឹងការឃោសនា និងការចំណាយផ្សេងទៀតដើម្បីជះឥទ្ធិពលដល់អ្នកបោះឆ្នោត។ វិធានការនេះនឹងមិនប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិអំណាចដែលមានស្រាប់របស់សហជីពដើម្បីប្រើការកាត់ប្រាក់ខែសម្រាប់ចំណាយលើសកម្មភាពផ្សេងទៀត បូករួមទាំងការចរចារួម និងការចំណាយខាងនយោបាយនៅក្នុងការឃោសនាសហព័ន្ធ។

ហាមឃាត់វិភាគទានខាងនយោបាយ តាមរយៈសាជីវកម្ម និងសហជីព។ វិធានការនេះហាមឃាត់សាជីវកម្ម និងសហជីពពីការធ្វើវិភាគទានខាងនយោបាយចំពោះ បេក្ខជន។ នោះមានន័យថា ពួកគេមិនអាចធ្វើវិភាគទាន (1)ទៅបេក្ខជនដោយផ្ទាល់ ឬ (2) ចំពោះគណកម្មាធិការ ដែលបន្ទាប់មកធ្វើវិភាគទានដល់បេក្ខជន។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ការហាមឃាត់នេះ មិនមាន ប៉ះពាល់ដល់លទ្ធភាពរបស់សាជីវកម្ម ឬសហជីពក្នុងការចំណាយប្រាក់លើការចំណាយដោយឯករាជ្យទេ។

ការកំណត់សិទ្ធិអំណាចនៃអ្នកម៉ៅការខាងរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការធ្វើវិភាគទានដល់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោត។ វិធានការនេះហាមឃាត់អ្នកម៉ៅការខាងរដ្ឋាភិបាល រួមមាន (សហជីពពលករវិស័យសាធារណៈដែលមានកិច្ចសន្យាចរចារួម) ពីការធ្វើវិភាគទានទៅដល់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតទាំងនេះ ដែលដើរតួនាទីក្នុងការផ្តល់នូវកិច្ចសន្យារបស់ពួកគេ។ ជាបាក្រដ អ្នកម៉ៅការខាងរដ្ឋាភិបាល មិនអាចធ្វើវិភាគទានទៅដល់មន្ត្រីជាប់ឆ្នោតទាំងនេះចាប់ពីពេលដែលកិច្ចសន្យាពួកគេកំពុងត្រូវបានពិចារណារហូតដល់កិច្ចសន្យាពួកគេផុតកំណត់។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

រដ្ឋគួរធ្លាប់បានពិសោធន៍ខាងការចំណាយដែលកើនឡើងដើម្បីអង្កេតទៅលើការបំពានច្បាប់ និងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើសុំការណែនាំ។ លើសពីនេះ រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋានគួរធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ទៅលើការកើនឡើងនៃការចំណាយរដ្ឋបាល។ ដោយបូកបញ្ចូល ការចំណាយទាំងនេះអាចលើសពី **$1 លានដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ។**

សំរាប់អត្ថបទនៃសំណើប្រជាមតិ 32, សូមអានទំព័រ 93 ។